

ACC. N:R M. 13413: 1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svendenfors, Markaryd
Härad: Lannarbo Berättare: Anna Vilhelmina Carlsson
Socken: Hammeby Berättarens yrke: fru (mekan. kom. kammar-
lantbr.)
Uppteckningsår: 1954 Född år 1907 i Grönåsa, Hara, Hammeby

Emigration till Amerika. s. 1-3.

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Berättare: Anna Vilhelmina Carlsson
f. Pettersson, Horn 2:5
Socken: Hanneda Berättarens yrke: Fru, husmor. Maken kommunalkamrer
o. lantbrukare.
Uppteckningsår: 1954. Född år 1907 i Grönlida, Horn, Hanneda.

Jag har tre syskon, som har utvandrat till USA, däribland min äldste broder, Joel Emil Carlsson, f. 1891 i Horn, Grönlida inom socknen. Han reste första gången 1914. Mina ⁿandra syskon utvandrade senare. Hans adress är nu 2268 Sylvan share, Pontiac, Michigan. Efter något år därute gifte han sig i USA med en svenska som var från Östergötland och paret återvände till Sverige 1919, då de hade en amerikafödd son med sig. De hade emellertid inte varit i Sverige mer än 10 dagar förrän hustrun dog. Mannen gifte emellertid om sig här 1921 och året därpå, 1922, utvandrade de nygifta åter till Amerika. Nu har de 3 söner som alla är födda därute.

Vi står i brevkontakt och i allmänhet blir det brevskrivning en gång om året, i regel till jul. Genom min mor, Christina Pettersson i Strömsnäsbruk, f. 1872, får jag dock oftare reda på hur de har det därute, ty mor och son skriftväxlar oftare. Dock får jag säga att

amerikanarna skriver oftare än vi. Min bror har inte varit hemma sedan han reste ut sista gången. Min make och jag har ofta talat om att fara över någon gång och hälsa på, men det har stannat vid talet därom.

Min bror reste ut över Köpenhamn. Min far var hemmansägare och tillika sågmästare. Hemma hade vi det relativt gott ställt. Anledningen till emigrationen för min brors vidkommande var att han inte ville exercera. Det var inte feighet utan en rent ideell inställning och han var övertygad pacifist. -Jag minns mycket väl när han reste. Det var sorgligt, liksom alltid när folk emigrerade. "Det var det värsta vi visste, därför det var så tråkigt att skiljas. Halvt som begravning."

Min bror reste först till en farbror i USA som hade en farm. Första tiden arbetade han på farmen, men trivdes inte med jordbruksarbete. Genom en bekant kom han in på en bilverkstad i Molin, som förmodligen tillhörde Pontiac-bolaget. Han klarade sig relativt bra under depressionsåren på 1930-talet till skillnad från många andra som hade det svårt och blev av med både arbete och hem. Så småningom

M.13413:3.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

steg han i graderna och han förflyttades till moderbolaget i Pontiac, där han avancerat till avsyningsinspektör med mycket höga inkomster.

I Molin finns mycket Hamneda- och S.Ljungabor.

Någon svensk-amerikan som återvänt och slagit sig ned i hemtrakten kan jag inte erinra mig just nu förutom Otto Johansson i Issjöa, Hamneda, numera död, som uppodlade en liten jordbit så att det till slut blev ett bra hemman. Hans fru, Olga Johansson, lever ännu.